

[Arbejds- og Socialministeren.]

Hvis jeg ikke omtalte det allerede i mit første Indlæg, kan det dernæst være rimeligt at nævne vor Taknemmelighed for den Hjælp med Hensyn til Interneringerne, som de allierede Militærmyndigheder udviste i Fjor, da de kom hertil. Uden den Hjælp havde vi ikke kunnet klare de store Spørgsmaal, som forelaa straks ved Befrielsen den 4. og 5. Maj 1945.

Hvis der er Ønske om, at der skal ned-sættes et Udvalg, har jeg selvfølgelig ikke noget imod det. Vi har intet som helst at skjule, hvad Flygtningeadministrationen eller Behandlingen af de tyske Flygtninge angaar — det hele taaler Dagslys. Jeg kan meddele, at Folketingets Finansudvalg har aflagt Besøg i Flygtningelejren herude ved Kløvermarken, og jeg er tilbøjelig til at tro, at naar man har set den, har man en lille Forsmag paa, hvordan det hele foregaar. Jeg kan ikke have noget som helst imod, at man inviterer et snævert Udvalg — hele Rigsdagen bliver vel for meget — derud. Der er intet at dække over, intet at skjule, det hele taaler fuldt Dagslys til enhver Tid. Det er min bestemte Opfattelse.

Der er herfra udtalt, at nuværende Flygtningedirektør, det ærede Medlem Hr. Kjærboel, skulde have sagt, at han troede, vi kom til at beholde Flygtningene et Aar endnu. Det tror jeg ikke er rigtigt. Flygtningedirektøren er alt for forstandig til at kunne fremsætte noget saadant. Vi har alle her i Landet et Ønske om at komme af med de Flygtninge, som blev paatvunget os i en Periode, hvor vi oven i Købet var udsat for tysk Terror og Vold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Olesen: Naar jeg udtalte, at Flygtningedirektøren, det ærede Medlem Hr. Kjærboel, skulde have udtalt, at der sandsynligvis vilde gaa endnu et Aar, inden vi kom af med de tyske Flygtninge, har jeg naturligvis ikke faaet det direkte fra det ærede Medlem; men efter hvad der har staaet i Bladene, skulde Flygtningedirektøren have udtalt, at vi i hvert Fald ikke kunde se Muligheden for det i Øjeblikket, og at der maaske vilde gaa et Aar. Jeg var desuden til et Møde i Lægeforeningen engang tidligt i Foraaret, og der udtalte — saa vidt jeg husker, jeg noterede det ikke op —, Flygtningedirektøren noget i samme Retning: at der muligvis kunde gaa endnu et

Aar, inden vi kunde have Udsigt til at faa det Spørgsmaal løst.

Forslagsstilleren (Hoff): Man har fra alle de ærede Ordføreres Side rettet en Tak til den højtærede Arbejds- og Socialminister for den Redegørelse, han har givet i denne Sag. Jeg vil slutte mig til denne Tak.

Jeg vil endda sige, at der er ingen af samtlige Ordførere, der har mere Grund end netop jeg til at takke for, at vi her har faaet en saa klar og utvetydig Tilkendegivelse af, at Regeringen staaer paa netop den Linie, som jeg havde haabet, den stod paa, men bl. a. den højtærede Statsministers Interview i „Stockholms Tidningen“ gav os en begrundet Frygt for, at man ikke var helt paa denne Linie fra Regeringens Side. Nu har vi faaet en Udtalelse, som ikke er til at misforstaa, og det er jeg altsaa glad for. Jeg er ogsaa glad for, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har erklaeret, at han gaar i den forrige højtærede Arbejds- og Socialministers Fodspor — han kan vanskeligt finde bedre Fodspor at gaa i.

Jeg tror ikke, der er Grund til at komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til de forskellige Indlæg, der er fremkommet fra de ærede Ordføreres Side, men vil blot sige, at den Tanke, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om at henvise Sagen til et Udvalg, hvor vi kan faa Lejlighed til at høre lidt nærmere om, hvordan Flygtningene lever, og se, hvordan deres Forhold er, synes jeg er ganske fortræffelig. Naturligvis er der ingen i det høje Ting, der tvivler paa, at man ikke har noget som helst at skjule. Vi er fuldstændig klar over, at alt, hvad der sker Flygtningene vedrørende, kan taale Dagens Lys; men vi vil da ogsaa gerne have en Lejlighed til at se det, og derfor tillader jeg mig at foreslaa, at Sagens Behandling paa dette Tidspunkt standses, og at man henviser Forslaget til en kortvarig Behandling i et Udvalg paa 17 Medlemmer, idet den højtærede Minister har lovet, at et saadant Udvalg skulde faa Lejlighed til at se nærmere paa Sagerne.

Formanden: Der er nu stillet Forslag om, at Sagens Behandling standses, men da der under Forhandlingen er fremsat Udtalelser, der vilde gøre det ønskeligt, at det ærede Medlem Hr. Kjærboel fik Lejlighed til at svare, vil jeg, inden Spørgsmaalet om Standsning af Sagens Behandling tages op til Afgørelse, give det ærede Medlem Hr. Kjærboel Ordet for en kort Bemærkning.